

[KOMMUNIKANT *sb m*

N pl komunik(a)ntowie.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.; poza tym XIX w. w innym znaczeniu.

Człowiek przystępujący do komunii: Tedy ten v nas obyczay ieft/ że w niedzielę (albo ktoregożkołwiek czału/ gdy Communicantowie są) Mfze miewaią/ y ktorzy Communj żadaia ty fwiatością fprawuia. *ConfRad 30.*

AKtt